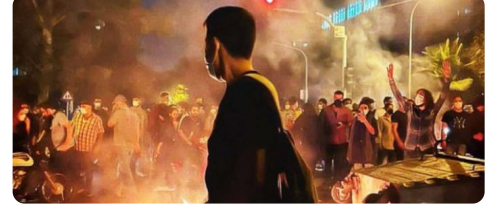

Elveda Çöplük!

12.10.2022 • İran Komünist Partisi MLM • Yeni Komünizm

Revcom.us Editörünün Notu: İran Komünist Partisi (MLM)'in açıklamalarını ön plana çıkartıyoruz. Yayın organları olan Atash (Türkçesi: Ateş), Farsça dilinde daha pek çok makale içeriyor ve okuyucuyu bunları incelemeye davet ediyoruz. Bir örnek olarak okuyucuyla bu makaleyi paylaşmak istedik. Yapılan çeviri Farsçadan İngilizceye bir taraftarımızın yaptığı resmi olmayan bir çeviridir.

Yazının başlığı olan sarkastik “Elveda Çöplük” Ayetullah Humeyni’yi öven İran’da okul çocuklarının okumak zorunda oldukları “Selam Kumandan” şarkısına gönderme yapmaktadır. Okuma kolaylığı açısından açıklayıcı notlar parantezlerde verilmiştir.

Yenikomünizm.com Editör Notu: Geçtiğimiz haftalarda başlayan ve neredeyse bir aya varan sokak protestoları İran’da güçlü bir sarsıntı yaratmaya devam ederken bu süreç boyunca İran’daki durumu analiz ederek anlamaya çalıştık. Bu doğrultuda İKP (MLM)’den bir yoldaşın katılımıyla bir panel gerçekleştirdik ve İKP (MLM), DKP (ABD)’nin makalelerini Türkçeye çevirdik. İran’daki duruma ilişkin ve bunun Türkiye’ye etkilerine yönelik bir yazı da kaleme aldık. Okuru bu yazıları dikkatlice okuyup anlamaya çalışmaya davet ediyoruz. Bu yazının çevirisi revcom.us sitesinde yayınlanmış makalenin İngilizceden Türkçeye resmi olmayan çevirisidir.

Mahsa Amini’nin İslam Cumhuriyeti’nin nefret edilen devriyeleri tarafından öldürülmesinin ardından düzinelerce şehirde ve bölgede binlerce insan ayağa kalktı ve İran bir kez daha geniş, devasa bir ayaklanmaya şahitlik ediyor. Ancak bu ayaklanma geçtiğimiz yıllarda yaşanan muazzam kitle ayaklanmalarından niteliksel olarak farklı bir konumda. Bu durum İslam Cumhuriyeti’nin yıkılmasının başlangıcı olabilir.

Bu; merkezinde kadınların olduğu özellikle genç, isyankâr ve itaat etmeyen kadın ve erkeklerin olduğu devrimci bir harekettir ve bu hareket şimdiye değin benzeri olmayan toplumsal ve tarihsel başarılar elde etmiştir:

1.Sokaklardan üniversiteye, kitlesel bir ölçekte insanlar zorunlu başörtüsünü yakıyorlar, İslam Cumhuriyeti'nin din temelli hükümetinin ideolojik ve inanç temelini yakıyorlar. Zorunlu başörtüsü, İran'da İslami içtihatın çürümüş yönetimini sembolize ediyor; yani başörtüsüne yönelmiş bu kükreyen öfke Şeriat hukukunun kendisine yönelik bir nefretin tohumlarını barındırıyor.

Mahsa (Jina) Amini'nin Saqqez şehrinde gerçekleşen cenazesinde dua okuyan mollaya cenazeye katılan kalabalıktan bir adam "Bu kadını İslam dört saç teli için öldürdü. İslam'ını da al ve defol." Diyerek bağırdı. Bu devrimci ayaklanmanın daimi görev ve hedefi zorunlu başörtüsünü yakmak için birleşik bir mücadeledir. Baskının nefret edilen bir sembolüne yönelmiş bu hareket gerici İslamcılığın kalbine darbeyi indirebilir ve bu İslam Cumhuriyeti'nin başka ideolojik ve siyasi kalelerini yenilgiye uğratabilir. Bu hareketin ajandasından "zorunlu başörtüsünü yakın" talebini asla çıkartmayalım!

2.Gençlerin ve halkın dövüşçü ruhu ve polis güçleriyle, gerici güçlere karşı saldırırken gösterdikleri şahane cüret.

3.Tebriz'den Kürdistan'a ve Gilan'dan Maşad'a kadar varolan yaygın dayanışma ve empati ruhu.

4.Bazı kadın hareketlerinin, aktivistlerin, entelektüellerin ve sanatçıların uluslararası desteği. Bundan önceki yaşanan halk ayaklanmalarında böylesi bir uluslararası destek şahit olmadığımız bir faktördü. İranlı kadınların zorunlu başörtüsüne karşı nefretleri bütün dünyada duyulmalı ve uluslararası kadın hareketinin bir parçası olmalıdır. Her ilerici ve devrimci güç ve kadın hareketlerinin aktivistleri bu talebi feminist ve kadın hareketlerine götürmelidir. **"Başörtüsü Ortadoğulu kadınların yerel giyimidir" şeklindeki kültürel rölativist illüzyon artık miadını doldurmuştur! Bugün bunun yanına dünyanın her yerinde duyulması gereken slogan "İslamcı zorunlu başörtüsünü yakın!" olmalıdır.**

5.En önemlisi, kadınların patlamasının devrimci ve radikal potansiyeli bu ülkede ve dünyada devrimin belkemiği olabilir. Yeni sentez ve yeni komünizmin külliyatında (mimarı Bob Avakian'dır) ve Partimizin dokümanlarında, dünyada egemen olan ataerkil kapitalist- emperyalist sisteme karşı kadınların çok önemli bir toplumsal güç olduklarını defalarca kez göz önüne sermiştik. Kadınlar, bu sisteme karşı olacak devrimde ön cephe savaşçıları ve stratejik önderler olabilir ve olmalıdır da.

Geçtiğimiz günlerde volkanik alev dalgalarından oluşan bir öfke ve güçlendirmeye yönelik gurur verici görüntüler gördük. Devrimci bir sürecin başlangıcı onun kaçınılmaz zaferini müjdelemez. Devrimin zaferi veya yenilgisi pek çok faktöre bağlıdır. Buradaki kilit nokta bu sefer bunun 1979'da veya Arap Baharında (2011) olduğu gibi saptırılmasına izin vermememiz gerektiğidir. Bu devrimci hareket kendiliğinden oluşmadığı gibi kendiliğinden bir zafere de erişemeyecektir.

Bugün İran'da baş gösteren devrimci süreç, kadınların burada oynadığı öncü rolden toplumun pek çok kesiminin katılımına dek pek çok faktörün ve çelişkinin bir sonucudur. Ancak son tahlilde bu devrimci süreç birbirine bağlı iki faktörün sonucu olarak meydana gelmiştir:

Birinci faktör bu sistemin kendi doğası ve çalışma biçimidir ki bu kitleleri ondan tiksindirmiş ve hakir görmelerine sebebiyet vermiştir. İnsanların çoğunluğunun veya kayda değer bir kısmının verili bir anda düşündükleri veya "reform ve ılımlılığa" yönelmeleri, "biz siyasi değiliz" demeleri, "barışçıl hareketle" ilgili dini ve küçük burjuva illüzyonlarının olması önemli değildir. Önemli olan kapitalist sistemin kendi işleyişinin sömürüyü, baskıyı ve ayrımcılığı farklı biçimlerde toplumun ezici çoğunluğuna zorlamasıdır. Bu dinamik halkın kinini ve öfkesini provoke etmiştir ve ayaklanmalarla devrimci başkaldırlara bu sebebiyet verebilir.

İkincisi, rejime karşı kırk küsur yıllık direniş -kadınların zorunlu başörtüsüne karşı beş günü ayaklanmasından (8 Mart 1979'da başlamıştır), 1980 Kürdistan savaşına, 1981 Sarbedaran öncülüğünde Amol Ayaklanmasına ve 1980'lerin silahlı mücadelelerin; İslam Cumhuriyeti'nin 1988'de infaz ettiği binlerce kadın ver erkekten, kadınların başörtüsüne karşı örgütlediği 2018 Ocaktan 2019 Kasım sivil ve siyasi direniş ayaklanmalarına- toplumun farklı kesimlerince bir bütün olarak ve başta kadınlar olmak üzere sergilenmiştir. (Sarbedaran devrimci komünist bir örgüttü ve İKP (MLM)'nin öncülüydü.)

Toplumun azınlığı tarafından da olsa, küçük de olsa bu toplumda direnişin ateşinin hiçbir zaman sönmemesi önemli bir faktördür. Toplumun bir kesimi ve insanlar İslam Cumhuriyeti'nin bütününe karşı çıkmıştır, düşmanın uyguladığı karşı önlemler -1980 infazları, 1988 katliamı, sefil reform ve ılımlılık projeleri- bunu değiştirememiştir. Bu savaşta defalarca savaştık, düşmanın canını aldık ve kendimiz de can verdik, hapse atıldık, işkence gördük, infaz edildik, yenildik ama her seferinde dövüşmek için tekrar kalktık. Ancak bu sefer ufkumuzda galibiyet vizyonu ile ilerlemeliyiz.

Kimse bu devrimci süreçten ne çıkacağını tahmin edemez ancak bir şey kesindir:

Gerçek bir devrimin zaferine kadar düşüp kalkmalarıyla beraber uzatılmış bir muharebe bizi bekliyor.

Biz devrimci komünistler ve ilerici güçler -insan hakları aktivistleri, entelektüeller, siyasi aktivistler- bazı muhalif grupların teşvik ettikleri İslam Cumhuriyeti'ne karşı "kolay yola sapmak" gibi illüzyonları ve emperyalist hükümetler ve bölgesel rejimlerin kurumlarıyla yayınladıkları rehberleri teşhir etmeliyiz.

İslam Cumhuriyetini devirerek nihai olarak kitlelerin çıkarını temel alacak mücadeleyi uzatmalı savaştır. 1979'da olduğu gibi bir rejim değişikliği için küresel güçlerin aceleci tavizlere göz yumacakları olasılık dışıdır. Bu pek çok faktörden ötürü böyledir ancak buradaki belirleyici faktör dünya güçlerinin birliğindeki dezenteegrasyondur. 1979'un aksine Batı Emperyalistlerinin oturabilecekleri bir Guadeloupe yoktur. (Guadeloupe Karayiplerde bulunan bir Fransız adasıdır, 1979 yılında Batı emperyalistlerinin beş lideri burada Humeyni ve İslamcı müttefikleri için orduyla arabuluculuk etme yolunda anlaşmışlardır.)

Gerçek bir devrim bütün sistemi köklerinden söküp atmalıdır, kapitalist sistemi ve onun üretim biçimini köklerinden söküp atmalıdır çünkü aynı sistemin doğası ve işleyişi her türlü sömürüyü ve baskıyı yeniden yaratmaktadır. Her kapitalist toplumda bu sistemi dayatan yapı devlettir, kapitalist sınıfın diktatörlüğüdür. İran'da bu devlet İslamcı bir üstyapıya sahiptir. (Üstyapı; hükümet, ordu, ahlak polisi, yargı, medya, camiler, okullar vb.) Baskının ve sömürünün bütün bu biçimlerini yok etmek için; yoksulluğu yok etmek için, kültürel ve siyasi tiranlığı yok etmek için, çevreyi kurtarmak için yozlaşmış İslam Cumhuriyeti'ni devirmeli ve onun harabelerinden

ekonomik ve toplumsal olarak tamamen farklı bir sistemi hayata geçirmeliyiz: İran'ın Yeni Sosyalist Cumhuriyeti'ni hayata geçirmeliyiz!